

Sygn. akt IV Ka 797/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariusz Górski
Protokolant:	Marcelina Żoch

przy udziale Jacka Kowalskiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2019 r.

sprawy P. L.

syna K. i M. z domu S.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art. 180 a kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 12 września 2018 r. sygnatura akt II K 270/18

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym, w tym wymierza 100 zł opłaty za to postępowanie.

Sygn. akt IV Ka 797/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem P. L. uznany został za winnego tego, że w dniu 12 stycznia 2018 roku w S. woj. (...), prowadził na drodze publicznej pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...) nie stosując się do decyzji Starosty (...) o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami nr (...) z dnia 15.12.2017 r.,

tj. za winnego popełnienia czynu z art. 180a kk i za to, na podstawie powołanego przepisu wymierzono oskarżonemu karę 100 stawek dziennych grzywny po ustaleniu wysokości jednej stawki na 10 zł.

Nadto, zważywszy na treść art. 42§1a pkt 1 kk orzeczono wobec P. L. roczny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, zaś art. 43§3 kk dał podstawę dla zobowiązania oskarżonego do zwrotu prawa jazdy organowi, który wydał ten dokument.

Wyrok powyższy zaskarżył P. L. zarzucając:

1. Obrazę przepisów postępowania w postaci art.4,5§2, 7 w zw. z art. 410 i 424 kpk polegającą na poczynieniu ustaleń z przekroczeniem zasady swobodnej oceny dowodów, rozstrzygnięcie o winie na podstawie części materiału dowodowego, niekorzystnej dla oskarżonego, bezkrytycznej, obiektywnej oceny dowodów, nieuwzględnieniu wszystkich okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, rozstrzygnięcie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, podczas gdy z jego zeznań wynika, iż nie miał świadomości o pozbawieniu go uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi,

2. Błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku poprzez ustalenie, że z okoliczności sprawy oraz zebranego materiału dowodowego wynika, iż oskarżony działał umyślnie, w zamiarze ewentualnym lub bezpośrednim, tj. obejmował swoją świadomością to, że wobec jego osoby zapadła prawomocna decyzja o cofnięciu uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych, podczas gdy z okoliczności sprawy oraz przedłożonych dokumentów wynika, iż oskarżony nie miał świadomości, iż został pozbawiony uprawnień.

Tym samym apelujący wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w sądzie pierwszej instancji i zwolnienie od kosztów postępowania odwoławczego w całości.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd I instancji po prawidłowo przeprowadzonym postępowaniu dokonał jedynie trafnych ustaleń w zakresie stanu faktycznego sprawy, a stanowisko swe przekonująco uzasadnił.

W tej sytuacji, skoro Sąd Okręgowy zgadza się z tezami Sądu Rejonowego zbędną jest ponowna analiza dowodów, gdyż byłoby to jedynie powtarzaniem trafnych, podniesionych wcześniej argumentów.

Odnosząc się zatem wyłącznie do szczegółowych zarzutów apelacji należy stwierdzić, że nie wytrzymuje krytyki twierdzenie P. L. jakoby nie miał on świadomości, iż nie mógł kierować pojazdami mechanicznymi bowiem wydano względem niego prawomocną decyzję o cofnięciu stosownych uprawnień.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na notatkę urzędową z 12.01.2018 r. czyli sporządzoną tuż po zatrzymaniu sprawcy, z której wynika, iż w czasie interwencji policji oskarżony oświadczył, że stracił uprawnienia i nie odzyskał ich z uwagi na negatywny wynik egzaminu państwowego (por.k.-1).

Powyższe potwierdzone zostało pismem Starosty (...) z 22.02.2018 r. (por. k.-8) informujące, że 15.12.2017 r. wydano decyzję o cofnięciu P. L. uprawnień kategorii B w związku z negatywnym wynikiem egzaminu sprawdzającego kwalifikacje oskarżonego, który przekroczył liczbę 24 punktów karnych za naruszenie przepisów.

Dopiero 20.02.2018 r. Starosta wydał decyzję o przywróceniu oskarżonemu tychże uprawnień.

Najistotniejszym dowodem w sprawie jest jednak znajdująca się w aktach wskazana wyżej decyzja Starosty (...) z 15.12.2017 r. (por. k. 11-12) na której P. L. także 15.12.2018 r. własnoręcznie stwierdził, że zapoznał się z jej treścią i zrzeka się prawa do odwołania.

W konsekwencji owa decyzja, w tym momencie stała się prawomocna.

Analogiczne wnioski wypływają także z zeznań funkcjonariusza policji A. K. (por. k. - 22).

Z uwagi już tylko na powyższe - oczywistym jest, iż od 15 grudnia 2017 r. do 20 lutego 2018 r. P. L. miał prawomocnie cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami dla których wymagana jest kategoria B prawa jazdy, a o czym oskarżony doskonale wiedział i o jakimkolwiek jego braku świadomości w tym aspekcie mówić nie sposób.

Znamienna przy tym jest sugestia P. L. zawarta w uzasadnieniu apelacji, iż winien on być skazany z art. 94 § 1 kw nie zaś z art. 180a kk.

Jak się wydaje oskarżony faktycznie nie miał świadomości (choć jako kierowca powinien), że kierowanie pojazdami po cofnięciu uprawnień nie jest już jedynie wykroczeniem lecz stało się to przestępstwem i dlatego zdecydował się kolejny raz na złamanie przepisów.

Z uwagi na powyższe - zdecydowano jak w wyroku.